

[Skatteministeren]

Opstår der uenighed mellem borgere og skattemyndigheder, er første klageinstans skatteankenævnene, som har samme sammensætning som de hidtidige ligningskommissioner; vi har omkring 2.200 ligningskommissionsmedlemmer. Jeg synes ikke, nogen med rette kan komme og sige, at vi har svækket det folkevalgte element. Tværtimod er der tale om at fastholde – ja, at styrke det folkevalgte elements ansvar i ligningsarbejdet.

Fru Pia Gjellerup ankede også over, at vi nu afskærer borgerne fra at henvende sig til de myndigheder, der foretager skatteansættelserne. Også det er en forkert påstand. Det er da rigtigt nok, at der sker det, at selve skatteansættelsen nu foregår i den kommunale skatteadministration – det er i øvrigt dér, den i forvejen i praksis foregår, fordi ligningskommissionerne har uddelegeret opgaven til forvaltningen – men det gør ingen forskel i henseende til, at borgerne selvfølgelig kan henvende sig. Det følger af forvaltningslovens regler, hvor den, der er part i en sag, på ethvert tidspunkt af sagens behandling kan forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse i sagen. Der er altså ikke tale om, at man forringer borgerens muligheder for at få sine synspunkter hørt under en sags behandling.

Fru Pia Gjellerup påstod også, at den reduktion af personalet inden for skatte- og afgiftsforvaltningen, der skal finde sted i de næste fire år, vil få negative følger for lignings- og kontrolindsatsen. Også den påstand må jeg klart tilbagevise.

Der kan vel ikke være tale om, at der skal spares skatterevisorer og lign. Der er tale om, at vi udnytter nogle oplagte rationaliseringsfordele i de kommende år. Jeg synes, det ville være meget forkert ikke at udnytte disse oplagte rationaliseringsfordele. Det kan ske uden at forringe lignings- og kontrolarbejdet, og det er jo også faktisk ret tydeligt angivet i aftalen mellem regeringen og kommunerne, hvorledes en sådan rationalisering kan ske, samtidig med at vi faktisk forbedrer ligningsindsatsen i kommunerne.

Fru Pia Gjellerup var også utilfreds med, at arbejdsgiverkontrollen ifølge forslagene skal flyttes fra kommunerne til staten. Her må jeg minde om, at den opgave, som arbejdsgiverkontrollen i dag varetager, er af forholdsvis mekanisk, administrativ karakter. Det er en til-

synsopgave, som ikke har direkte sammenhæng med kommunernes ligningsarbejde. Og det er altså muligt ved at lade staten overtage arbejdsgiverkontrollen at udnytte nogle stordriftsfordele på dette område.

Også her synes jeg vi har en forpligtelse til at udnytte de rationaliseringsfordele, der byder sig. Og det er forkert at påstå, at det vil forringe kommunernes ligningsindsats, for arbejdsgiverkontrollen har ingen direkte sammenhæng med ligningsopgaven.

Jeg skal komme med den kommentar til fru Pia Gjellerup, at det er forkert at beskrive det sådan, at regeringen ikke har tilstræbt en bred løsning på dette område. Det er oven i købet sådan, at jeg igennem uger har ført endda overordentlig intense forhandlinger med navnlig Socialdemokratiet, men der har også været møder med andre partier. Der har i ugevis været forhandlet med Socialdemokratiet med henblik på netop at finde en bred løsning på dette område.

Jeg tør da ikke udelukke, at det havde været muligt at nå frem til en fælles løsning med Socialdemokratiet om selve strukturen på det her område. Men det, der blev den afgørende forhindring, var, at Socialdemokratiet modsatte sig, at der kunne gennemføres besparelser som følge af denne strukturændring. Havde Socialdemokratiet kendt sin besøgstid, så havde der måske i dag været et bredere flertal bag disse lovforslag, end tilfældet nu desværre bliver.

Men jeg synes ikke, at nogen med rette kan fortænke regeringen i at søge det flertal, der nu er, for at gennemføre den aftale, der er indgået med Kommunernes Landsforening. Jeg synes også, det er meget forkert at beskrive det, som om det ikke er en aftale, der hviler på et bredt fundament. Kan man forestille sig noget så bredt som netop Kommunernes Landsforening med den spændvidde, den har politisk?

Fra Bente Juncker har fuldstændig ret i, at selvfølgelig er Kommunernes Landsforening ikke nogen lovgivende myndighed, og selvfølgelig har Folketinget mulighed for og lov til at ændre i de aftaler, der er indgået mellem en regering og Kommunernes Landsforening. Det erkender jeg. Jeg har da også i de forhandlinger, der har været ført med partierne, været villig til at give indrømmelser for at få et flertal i tale, indrømmelser, som afviger fra aftalen med kommunerne, og jeg har holdt mig i tæt kontakt med kommunerne om dette.